

JAK BEZPEČNĚ NIČIT NÁDOROVOU BUŇKU

NEJZDRAVĚJŠÍ NEBÝVÁ TEN, KDO DOSTÁVÁ NEJDRAŽŠÍ LÉKY, ALE TEN, JEHOŽ ORGANISMUS SE NEMOCEM UBRÁNÍ. PROTO SE LÁTKY SOUVISEJÍCÍ S IMUNITOU UPLATŇUJÍ I PŘI LÉČBĚ NÁDOROVÝCH ONEMOCNĚNÍ. K NEJÚČINNĚJŠÍM PATŘÍ SALVESTROLY.

Léčba zhoubných nádorů pomocí radio- a chemoterapie je díky vědeckému pokroku sice čím dál účinnější, ale nikoli bezpečnější; ohrožuje totiž i buňky zdravé. Proto se v terapii onkologických onemocnění čím dál více uplatňují látky, s jejichž zpracováním nemá tělo problémy, a které tudíž s nádorem bojují mnohem šetrněji, přičemž zároveň vytvářejí v organismu předpoklady pro větší úspěch tohoto boje. Velmi výrazně se zde uplatňují salvestroly, z dalších látek je možno uvést například vitamin C.

VE STRAVĚ JE SALVESTROLŮ MINIMUM

Salvestroly jsou látky přirozené se vyskytující v rostlinách. Spojuje je příbuznost s enzymem CYP 1B1, který je transformuje na metabolity vyvolávající programovanou smrt (apoptózu) zhoubných nádorových buněk. Působí jako tzv. proléčiva, což znamená, že sehrávají svoji biologickou úlohu pouze tehdy, setkají-li se se zmíněným enzymem, jenž je přeměněn na aktivní látku a který je přítomen pouze v rakovinových buňkách. Jsou to látky, jež si rostliny vytvářejí na svou obranu před napadením bakteriemi, viry, plísněmi, roztoči a různými druhy hmyzích škůdců. Jsou tedy prokazatelně specifickým nástrojem přírody bránícím vzniku a rozvoji zhoubně nádorových onemocnění u člověka a všech savců a jako takové jsou univerzálním nástrojem protinádorové léčby. Vědecké výzkumy prokázaly, že ovoce a zelenina ze současné zemědělské produkce salvestroly téměř neobsahují. Je to vcelku logické: veškerá velkoprodukce je soustavně ošetřována chemikáliemi, takže rostliny nemají potřebu salvestroly vytvářet; navíc se většina druhů ovoce sklízí před dozráním, aby se v prodejnách nekažila, i proto těchto látek obsahuje minimum.

Vysoký obsah salvestrolů najdeme v lesním ovoci – borůvkách, jahodách, malinách a ostružinách, v týchž zahradních druzích pěstovaných

bez užívání chemikálií, bohatým zdrojem je také černý a červený rybíz, hrozny červeného vína a plody aronie. Pro další možné zdroje orientačně platí, že druhy ovoce i zeleniny s plody či jedlými částmi v sytě červené či zelené barvě budou rovněž některé salvestroly obsahovat, např. papriky, rajčata, brokolice nebo olivy. Protože jsou obsaženy výhradně ve slupce, případně v pletivu listů, ovocné či zeleninové šťávy získané odstředěním nebo lisováním je prakticky neobsahují.

SALVESTROLY V AKCI

Přirozenou úlohou salvestrolů je chránit tělo před vznikem a rozvojem zhoubných nádorů. Tu však v případě již vzniklého onemocnění salvestroly přijímané v nedostatečném množství nebo nahodile nemohou úspěšně plnit. Proto je vědci, kteří jejich účinky objevili, transformovali do podoby doplňků stravy.

Salvestrol Platinum obsahuje směs salvestrolů extrahovaných ze čtyř druhů organicky pěstovaného ovoce. Směs proto, že jednotlivé salvestroly mají odlišné schopnosti transportu tkáněmi i cílení účinku výhradně na nádorové buňky. Na obale přípravku je označení 2000 points (farmaceutických bodů), což znamená účinkově nejsilnější kombinaci salvestrolů v jedné kapsli přípravku.

Užívání přípravku však není samospasitelné. Klíčem k jeho účinnému působení je dostatečné množství enzymu CYP 1B1 v nádorových buňkách, jehož produkci je nutné podporovat příjmem vitamínů a stopových prvků, nejlépe ze syrového ovoce a zeleniny. Hlavní roli v podpoře tvorby enzymu hrají biotin, vitamíny B2, B3 a C a železo. Velmi vhodné je denně absolvovat procházky či náročnější tělesné aktivity na čerstvém vzduchu – zvýšené oxyličení krve je nezbytnou podmínkou plně funkčních metabolických procesů.

Dále je nutné se vyhýbat příjmu látek, které mohou kapacitu enzymu blokovat a tím omezit jeho schopnost salvestroly transformovat. K nim patří kysličník uhelnatý z tabákového kouře a výtažky flavonoidů z třezalky, jinanu a ženšenu.

KDY UŽÍVAT PŘÍPRAVEK SALVESTROL PLATINUM

1. V rámci prevence návratu nádorového onemocnění po předchozí ukončené nebo přerušené léčbě.
2. Jako doplňkovou léčbu standardních metod onkologické terapie (omezuje výskyt nežádoucích účinků).
3. Jako náhradu standardní onkologické léčby v případech, kdy je velmi špatně snášena nebo nepřináší očekávané výsledky.
4. Jako prevenci onemocnění v případech potvrzení vysokého rizika jeho vzniku (např. genetickým vyšetřením).